

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 9 grudnia 2015 roku w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przeciwko K. S. o zapłatę, Sąd Rejonowy w Zgierzu zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 602,91 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 9 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł pozwany, skarżąc je w całości i zarzucając Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów postępowania poprzez błąd w ustaleniach faktycznych.

W oparciu o tak sformułowany zarzut pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do Sądu I instancji celem ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 505¹³ § 2 k.p.c., uzasadnienie Sądu drugiej instancji w postępowaniu uproszczonym powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, jeżeli nie przeprowadzono postępowania dowodowego. Sytuacja opisana w cytowanym przepisie miała miejsce w rozpoznawanej sprawie. Sąd Okręgowy, po dokonaniu analizy stanu faktycznego sprawy, przyjmuje za własne ustalenia Sądu I instancji. W ocenie Sądu odwoławczego, Sąd Rejonowy w sposób właściwy zastosował również odpowiednie przepisy prawa do stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Wbrew twierdzeniom apelującego, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej i zgodnej z kryteriami zawartymi w art. 233 § 1 k.p.c. oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Mimo, iż skarżący zarzucał błędy w ustaleniach faktycznych, to jednak w uzasadnieniu apelacji potwierdził fakty, na podstawie których Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie. Skarżący potwierdził okoliczność sporządzenia adnotacji na umowie sprzedaży pojazdu, która wedle niego stanowiła wypowiedzenie umowy ubezpieczenia OC. Odmienna ocena Sądu I instancji wyrażająca się w poglądzie, że pozwany nie dokonał skutecznego wypowiedzenia umowy ubezpieczenia zasługuje na aprobatę. Nie sposób bowiem twierdzić, że umowa, która dotyczy jej stron (sprzedającego i kupującego) stanowi jednocześnie oświadczenie skierowane przez kupującego (nabywcę) do ubezpieczyciela o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia.

Trafnie zatem Sąd I instancji wskazał na przepis art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskimi Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152) w brzmieniu obowiązującym w dacie nabycia pojazdu przez pozwanego (2 października 2012 roku), który był wtedy objęty ochroną ubezpieczeniową. Z treści wskazanego przepisu wynika, że z chwilą nabycia pojazdu, na pozwanego przeszły wszystkie prawa i obowiązki zbywcy wynikające z zawartej umowy ubezpieczenia. Umowa ta uległaby rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że właściciel pojazdu wypowiedziałby ją na piśmie. Wówczas umowa ubezpieczenia uległaby rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia.

Argumentacja skarżącego wskazuje zaś, że nie dostrzega on, iż okoliczność w postaci sprzedaży pojazdu wykreowała nowy stan rzeczy. Wskazana czynność prawna wywołała doniosłe skutki w sferze ubezpieczeniowej. Po stronie nabywcy samochodu powstało, zgodnie z powołanym przepisem, prawno-kształtujące uprawnienie do złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy OC, którego jednak pozwany skutecznie nie złożył.

Sąd Okręgowy zważył ponadto, że odpowiedzialność z tytułu zapłaty składki ubezpieczeniowej spoczywa na nabywcy pojazdu i dotyczy okresu od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności auta (art. 32 ust. 4 ww. ustawy). W przedmiotowej sprawie powód, który nabył wierzycelność od Towarzystwa (...) zażądał zapłaty składki od pozwanego, do czego w świetle powołanych przepisów był uprawniony. Z kolei dla wykazania twierdzenia przeciwnego to pozwany winien przedstawić dowody w tym zakresie. Ciężar wskazania niezbędnych dowodów spoczywa przede wszystkim na stronach procesowych (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 kwietnia 2013 roku, sygn. akt III AUa 1468/12, LEX nr 1311941). W tej sprawie pozwany nie przedstawił dowodów na okoliczność skutecznego wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC.

Reasumując, mimo przeciwnych sugestii apelacji, Sąd Rejonowy dokonał trafnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w oparciu o którą wyprowadził również słuszne wnioski jurydyczne. Apelacja strony pozwanej stanowi jedynie gołosłowną polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wnioskami Sądu Rejonowego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego.

Wobec faktu, że apelacja wniesiona przez stronę pozwaną została w całości oddalona, a powód złożył wniosek o zasądzenie na jego rzecz zwrotu poniesionych kosztów, o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy rozstrzygnął w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 180 zł, ustalone w oparciu o § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).